

1. Mitä ajattelet jumalanpalveluksen kehittamisestä ja miten saisit myös nuoria innostumaan tästä seurakunnan tärkeimmästä kokoontumisesta?

Jumalanpalvelus on seurakuntaelämän sydän. Sen yhteydessä eläminen ja sen kehittäminen on jatkuva prosessi. Jumalanpalveluksen toimittaminen vaatii kahdenlaista herkkyyttä. Ensinnäkin mitä Jumala tahtoo sanoa sanassaan meille. Toiseksi herkkyyttä nähdä ja ymmärtää tämän päivän ihmisten kysymykset. Näiden kahden asian kohtaaminen voi parhaimmillaan tapahtua jumalanpalveluksessa rukousten, virsien ja saarnan kautta.

Olen aina luottanut, että Jumalan Pyhä Henki tekee sanasta elävän ja armosta koskettavan. Me voimme kehittää jumalanpalvelusta esim. siten, että suunnittelemme sitä enemmän yhdessä ja seurakuntalaisten panosta lisätään.

Seurakunnan nuorisotyöllä pitäisi olla luonteva ”napanuora” seurakunnan jumalanpalveluselämään. Nuorten toiminnassa tulisi olla erilaisia jumalanpalveluksia, joiden kautta nuoret kasvavat kiinni jumalanpalveluselämään. Tämän lisäksi nuoria voisi ottaa mukaan toteuttamaan klo 10 messuja, jotta niistä tulee myös heidän näköisiään.

2. Miten aiot varmistaa tasapuolisen suhtautumisen koko seurakunnan alueella?

Nyt valitaan kirkkoherra koko Kalajoen seurakuntaan, siis myös Himangalle ja Rautioon. Haluaisin tutustua koko seurakuntaan ja olla ihmisten kanssa tekemisissä ja sen myötä rakentaa luottamusta. Se olisi hienoa, jos joka kylällä ja kulmakunnalla voitaisiin ajatella, että tuo on meidän kirkkoherra. Minulle on erityisen tärkeä asia se, että kaikki seurakuntalaiset ovat minulle samanarvoisia ja kaikkia kohdellaan samanlaisesti. Jos tämä asenne osattaisiin aistia ja kokea, se olisi jo paljon. Tasapuolisuuden tunne rakentuu luottamuksesta ja tietysti siitä, että eri puolilla seurakuntaa koetaan, että me tulemme kuulluiksi.

Hallinnossa asioita täytyy valmistella hyvin ja ajatella asioita eri näkökulmista. Olen valmis kuuntelemaan kaikkia näkökantoja ja yhdessä pohtimaan asioita, mutta kenenkään tai minkään ryhmän juoksupojaksi en lähde. Kirkkoherra ei voi olla toivomusautomaatti, joka toteuttaa kaikkien toiveet. Odotuksia on monesti niin paljon, ettei kaikkeen voi vastata, vaikka haluaisikin.

3. Mitä mieltä olet seurakuntarakenteen uudistamisesta?

Uudistamisella on tarkoitus turvata erilaisten seurakuntien toiminnallista tulevaisuutta kuntarakennemuutosten keskellä. Seurakuntayhtymämalli 2015 on lähtökohdiltaan hyvä, mutta siihen liittyy vielä paljon avoimia kysymyksiä. Sen hyväksyminen on vielä kaikkea muuta kuin varmaa. Ajattelen, että me tarvitsemme puitelain, joka mahdollistaa erilaisten ja hallinnollisesti keveiden seurakuntayhtymien rakentamisen. Alueet ovat erilaisia eikä sama malli toimi kaikkialla. Ylipäättään ajattelen, että seurakuntien itsenäisyyttä uudessa mallissa pitäisi säilyttää mahdollisimman pitkälti, eikä rakentaa lisää hallintoa. Jos kuntaliitoksia ei tapahdu, yksittäistä taloudellisesti kantavaa ja toimivaa seurakuntaa ei pitäisi pakottaa seurakuntayhtymään. Itse en seurakuntayhtymään lähtisi muuta kuin kuntaliitoksen myötä. Silti kannatan itsenäisten seurakuntien yhteistyötä esim. talous- ja henkilöstöhallinnon puolella, missä on paljon vaativaa osaamista edellyttäviä asioita (rakentaminen, korjaus, hautausmaat, metsätalous, kilpailutus, sijoitustoiminta jne.).

4. Mitä nykyisiä työmuotoja haluaisit erityisesti painottaa ja mitä uusia työmuotoja nostaisit esiin tulevaisuudessa?

Olen aina pitänyt erityisen tärkeänä kristillistä kasvatustyötä eli seurakunnan lapsi- ja nuorisotyötä. Sen resurssit ja toiminta tulisi turvata kaikkina aikoina. Viime vuosina olemme tehneet paljon töitä perhetyön puolesta, jotta voisimme antaa kaiken mahdollisen tuen perheille, jotka ovat kovilla tänä aikana. Kotien kristillisessä kasvatuksessa pitäisi pystyä säilyttämään iltarukouksen hyvä perinne, joka kantaa meitä läpi elämän. Jos se menetetään, sen mukana menee paljon. Olen myös paljon puhunut nykyisessä seurakunnassani sen puolesta, että meillä olisi työnäköinä perhekeskisyys ja perheiden kohtaaminen. Esim. kasteiden ja rippikoulun yhteydessä emme keskity vain kastelapseen tai rippikoulunuoreen, vaan kohtaamme koko perheen.

5. Mitkä ovat vahvuutesi isossa työyhteisössä hoitaa ristiriitatilanteita?

Ristiriitoja on jokaisen työyhteisön elämässä. Niitä tulee ja niitä menee. Työpaikan perusvireellä on paljon merkitystä, kuinka se pystyy nämä tilanteet kohtaamaan, ja kuinka se pystyy luottamaan johtajaansa. Pyrin tasapuolisuuteen näissä tilanteissa ja kuuntelen molempien puolien näkökantoja. Olen myös yrittänyt pitää huolta siitä, että asioita ei työstetä arvelujen varassa, joka on loputon suo. Kysytään suoraan ja pohditaan avoimesti osapuolten kesken.

Työpaikan ilmapiiri ja henki ei ole vain johtajasta kiinni, vaikka hänellä onkin erityinen vastuu siitä. Jokainen työntekijä voi rakentaa tai repiä, ja monesti se on pienestä kiinni. Siksi jokaisen panosta tarvitaan ja jokainen on omalta osaltaan vastuussa omasta työyhteisöstään.

Ristiriitoja ennaltaehkäistään sillä, että jokaisella on tiedossa omat työtehtävät ja se, mitä häneltä odotetaan työnantajan toimesta. Joskus pienikin asia voi harmittaa ja kismittää vuosikausia, ja käsittelemättömänä asiana se syö työpaikan tunneilmapiiriä.

Vahvuuteni on reiluus, ystävällisyys, mutta myös kohtuullinen jämäkkyyys. Tärkeänä pitäisin taitoa, että osaisin erottaa olennaiset asiat epäolennaisista. Johtajaa voidaan helposti ”juoksuttaa”, jos hän ei osaa näitä erottaa. Monesti on myös viisautta, ettei aivan kaikkeen puutu vaikka joku sitä odottaisikin. Sitten pidän erityisen tärkeänä sitä, ettei ikäviin asioihin palata. Jos joku asia käydään läpi, siihen ei puheissa viitata eikä vihjailla, vaan katseet tulee kohdistaa eteenpäin kaikin tavoin.

Ajattelen sillä tavalla, että turvallinen työyhteisö kestää aika paljon. Ongelmia pystytään käsittelemään ja niiden jälkeen päästään eteenpäin. Ilmapiirin tulisi olla sillä tavoin avoin, että siellä voi jakaa pettymyksiä, väsymystä ja käydä myös periaatteellista keskustelua jostakin asiasta. Yhteinen polku yleensä löytyy, kun on hyvää tahtoa.

6. Miten sitoutunut olet hoitamaan tehtävää, jos sinut valitaan Kalajoen kirkkoherraksi?

Etelä-Pohjanmaalla luotetaan, että ’poijaat tuloo aina takasi kotia’. Kalajoen alttaritaulussa tuhlaajapoika palaa takaisin kotiin maailmalla vietettyjen vuosien jälkeen. Rautiossa vaivaisukko oli aikansa omilla teillään, mutta palasi silmät mustana omalle paikalleen. Sanotaan, ettei kahta ilman kolmatta. Nyt tämäkin poikaukko olisi tyrkyllä takaisin kotiin ja edessä voisi olla reilun 10 vuoden mittainen taival. Mutta tämä vain sillä nöyrällä varauksella, jos Jumala sen suo :)